

ET STED mellom jord og himmel

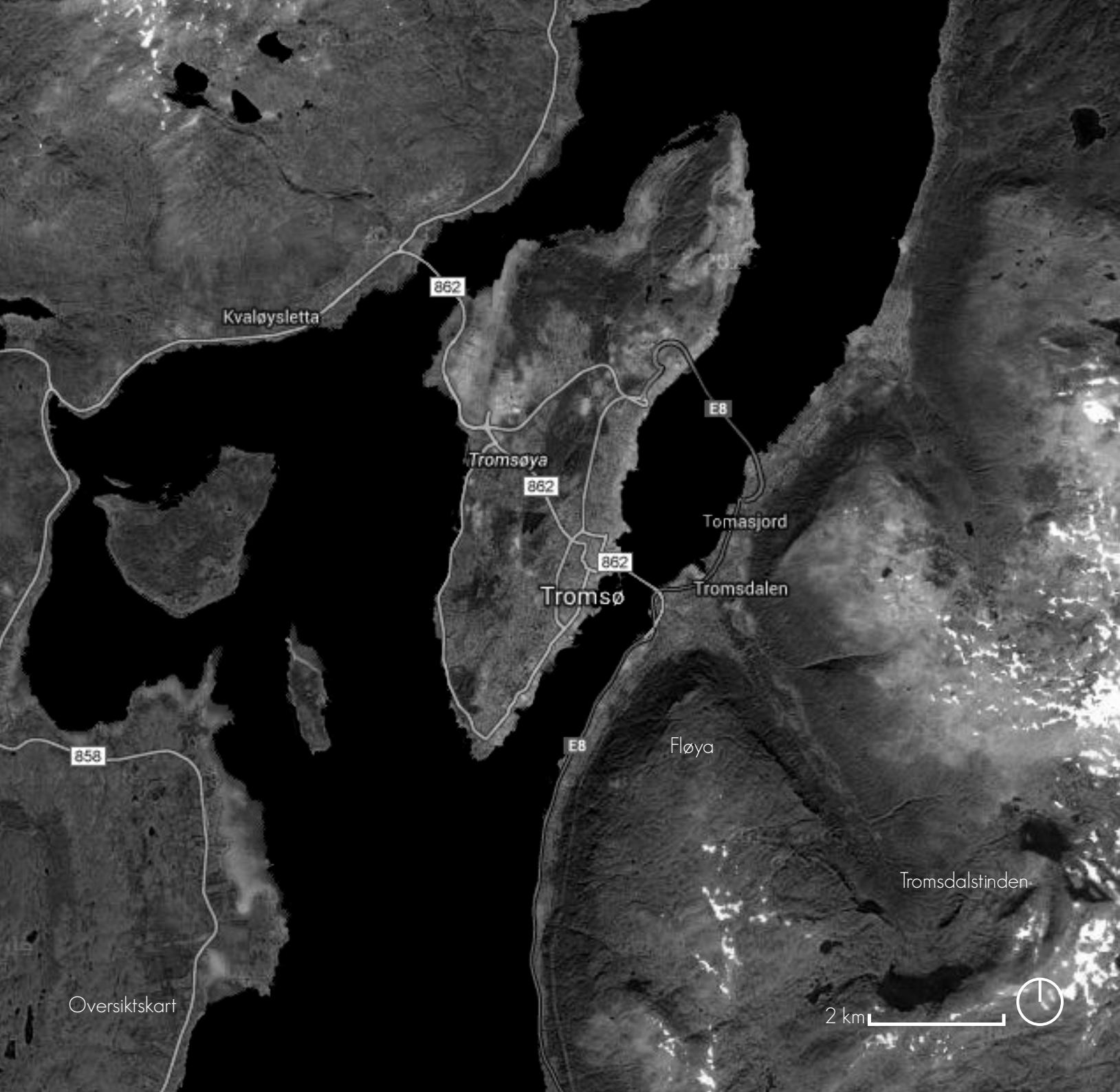

Tromsø

Fløya

STEDSHISTORIE

FLØYA

kort, historisk oversikt

50-tallet: Turisthyttene utbreder seg. Det blir mer og mer populært å gå på familieturer i skog og mark.

1958: Oppstart bygging av fjellheisen av Brødrene Jakobsens Rederi, et utsiktspunkt over byen for turister og lokalbefolkning.

22. februar 1961: Offisiell åpning av fjellheisen noen måneder etter at Tromsøbrua stod ferdig. Stasjonsbygningene var tegnet av arkitekt Gunnar Haugen. Banen var konstruert av sivilingeniør Even Bakke.

sommeren 1961: Bygging av fjellstua (restaurant/ café) starter.

1979: Fjellstua tegnet av Gunnar Haugen brenner ned.

80-tallet: Troms turlag restaurerer Steinbøhytta

18. november 1992: Åpning av ny fjellstue. Nedre stasjon: 50 moh
Øvre stasjon: 421 moh.

Over: den gamle fjellstua
Under: Fjellheisen på 60-tallet

BRUK

Øvre stasjon og Storsteinen sett fra nedre stasjon.

Fløya er og har siden fjellheisen ble bygget blitt ansett som Tromsø bys hovedutsiktspunkt. Fjellheisen er svært populær for turistene såvel som treningsglade tromsøværingene. Generelt har jeg et personlig inntrykk av at tromsøværingene er flink til å benytte seg av den storslagne naturen rundt byen. Fjellheisen er et veldig populært startpunkt for fjellturer til blant annet Tromsdalstinden (1238 moh). Med heisen tar det bare 4 minutter fra nedre stasjon til man er på fjellet over tregrensa noe som gjør fjellet mer tilgjengelig for de som ikke klarer å gå den bratteste stigningen. Fra fjellheisen og bakover er terrenget mye slakere og lett og ferdes i. Stedet er mye brukt av tromsøfolk til turgåing og rekreasjon, til trening og avkobling fra hverdagen.

Fløya ligger sentralt og nærme byen noe som gjør naturen tilgjengelig for folk flest. I tillegg gjør heisen det lettere og raskere å komme seg opp på fjellet. Mellom fjellheisen og toppen av Fløya har Troms turlag en enkel turisthytte, Steinbøhytta, oppkalt etter Erling Steinbø som var med å stifte Tromsø Turisforening, i dag Troms Turlag. Denne ble restaurert på 1980-tallet og satt i stand. Konstruksjonen er enkel og består av en tørrmurt steinmur bygd slik at den lille hytta går i ett med landskapet. Den er enkel og inneholder ingen fasiliteter enn et sted å søke ly.

Mitt inntrykk av tromsøfolks forhold til Fløya er at fjellet først og fremst er et ganske sentralt kjennemerke i bybildet. Folk er generelt veldig stolt over naturen og stedet. Fløya har en viktig plass i Tromsøfolks hjerter. De fleste som bor og er oppvokst i Tromsø by, men også fra området rundt, har et felles eierskapsforhold til Fløya. Man kan si at Fløya og Tromsdalstinden er tromsøværingenes byfjell.

De siste årene har vinterturismen hatt en sterkt økende utvikling, og det er i særlig stor grad nordlyset som trekker folk fra andre siden av kloden til Tromsø. Tidligere var det helst pensjonister som

kom til Tromsø med hurtiguta, men nå ser turistorganisasjonene en endring i dette da flere unge folk kommer til Tromsø og ønsker naturopplevelser. Dette i følge artikkelen "Rekord i aktiv vinterturisme" i avisa Nordlys 01.04.2013. Lokalavisa ITromsø melder også om besøksrekord for fjellheisen sommeren 2014, og da er det midnattsola som trekker folk til byen.

SAMISK TILKNYTNING TROMSDALEN

Fra gammelt av har det vært sameleir ved foten av Tromsdalstinden. Fra midten av 1800-tallet var sameleiren her inne den eneste turistattraksjonen i Tromsø. Langs turistveien innover Tromsdalen stod det boder med salg og smaksprøver av reinkjøtt og diverse samiske souvernier. Samene som bodde i leiren kom fra Karesuando hver sommer og hadde med seg 4000-5000 rein. Familien Omma flyttet hit hver sommer i mange generasjoner. Her oppe bodde de i gammer i reisverk av tre, dekket med torv eller jord. Det var en helt vanlig boplass som i 1860-årene bestod av tre gammer og reingjerder som ble brukt under melking av reinen. Samene brukte stedet som sommerbeite fram til 1942. På denne tiden var samene en turistattraksjon i seg selv og mange kom for å besøke samene i Tromsdalen og for å se hvordan de levde.

Sameleiren i Tromsdalen, juli 1908.

Gamme i sameleiren i Tromsdalen, 1901.

Turister besøker sameleiren i Tromsdalen, ca. 1900.

DET HELLIGE FJELLET

Utover 1800-tallet ble det mer og mer populært å gå på fjelltoppene. Folk begynte å få øynene opp for rekreasjon ute i det fri, og byborgere fra finere klasser fra byen ville klatre opp på fjelltoppene. Tromsdalstinden, på folkemunne kaldt Tinden, med sine 1238 moh ble da et yndet mål. Samene i sameleiren var godt kjent i området og ble ofte brukt som veivisere og bærere av oppakning, mot betaling. Blant annet leide landmåler Th. Bang samisk bærehjelp fra leiren øverst i dalen da han skulle bestige toppen med alt utstyret sitt i 1840. For samene var det i utgangspunktet ikke så vanlig å bestige toppen av Tinden da dette var for dem et hellig fjell. I følge reindriftssamen Ola Omma kom de med reinflokken midt i juni. De måtte alltid hilse fjellet når de kom fram. De ofret ikke gaver, men kunne falle på kne og be om hell og lykke, god helse og at de fikk beholde reinflokken og levebrødet. Når de så reiste tilbake var det å hilse fjellet på nytt ved å vinke med luene. Reinen skulle beite under Tinden i tre dager før de reiste østover til vinterbeitene i Sverige. Man skulle alltid gå under og rundt fjellet aldri på fjellet, ikke for nært. Ikke en stein skulle flyttes på, fjellets ro skulle ikke forstyrres. Det skulle ikke snakkes høyt og det var ikke lov å hverken banne eller joike under Tinden. Samene

hadde respekt for *Salasoavi*, og man moppføre seg nært et hellig fjell. Ritualene som de brukte var gamle skikker og hadde ingenting med religionen å gjøre i følge Ola Omma, fra boken *Tinden Portretter* av Arvid Sveen.

Den samiske religionen var animistisk og de trodde at alt i naturen var besjelet og hadde liv. Ved å tilbe, ofre gaver kunne menneskene få hjelp i sine daglige liv, fangst og fiske, sykdom, vind og vær. Ved å ofre noe til naturen trodde de at naturen gav hjelp og gaver tilbake. Ikke alle hellige fjell hadde offersteder, men de ble vist ærbødighet og respekt. Fjellets form, hendelser ved fjellet og beliggenhet kan være årsaker til at fjellet ble betraktet som hellig.

SOLEN I SAMISK RELIGION

I den samiske naturreligionen er solen, *Beavi*, en sentral kraft. Guden og himmellegemet har samme navn, og det sies at langs solstrålene, *beavviit lávssit*, kom reinen vandrende til Jorden. Nordlyset er for samene det hørbare lyset, *Guovsahas*. Samene mente at nordlyset gav fra seg en knitrende lyd, som aluminiumsfolie som krølles sammen. Samene mente at nordlyset hadde en overnaturlig kraft og ble påkallet under tvistemål.

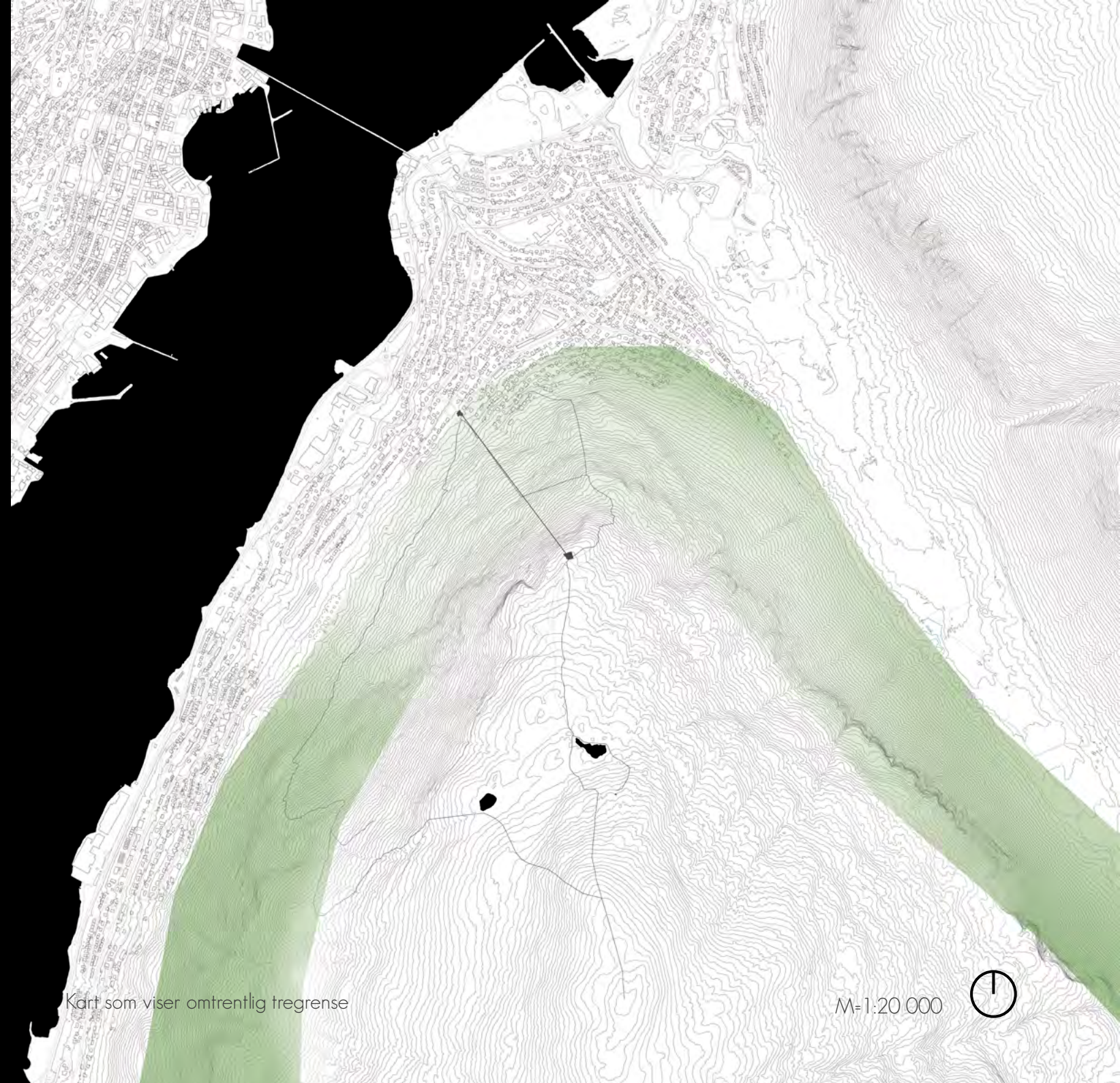
DYRELIV

Området rundt Fløya har et varierende dyreliv. I følge NINA RAPPORT 430 er det registrert rugdetrekk langs skogslia ved Fløya. Man finner også spurvefugler som gråtrost, måltrost, rødvingetrost, gransanger, løvsanger, svarthvit fluesnapper, bokfink, bjørkefink, grønnfink, gråsisik, skjære og kråke. Ovenfor skoggrensa er ringtrost, blåstrupe, heipierke, bergirisk (nær truet) og ravn registrert. Ovenfor kraftlinjetraséen er det registrert et elgtråkk. Man finner også rødrev, røyskatt, hare, lemen, gråsidemus, rødmus, markmus, vanlig spissmus og dvergspissmus i tillegg til reinsdyr.

(All info over er hentet fra NINA rapport 430, Biologisk mangfold i fem planlagte arenaområder under Tromsø 2018. Konsekvensutredning, deltema naturmiljø av Karl-Otto Jacobsen, Geir Arnesen og Trond Vidar Johnsen s. 34).

OPPSUMMERING

På grunn av det varierende dyrelivet vil det være et poeng å ikke gjøre for store inngrep i området som forstyrrer dyrelivet. Det vil derfor være viktig å ta hensyn til dette både under og etter bygging av prosjektet.

Kart som viser omtrentlig tregrense

M=1:20 000

VEGETASJON

SKOG

Skogen under skoggrensa har relativt like forhold, og består blant annet av høystaude-bjørkeskog, småbregneskog og blåbærskog. Førstnevnte har høyst utbredelse særlig ved området med frisk jord og gunstigere lokalklima. Småbregneskogen dominerer ved mindre gunstige klimatiske områder og blåbærskogen i tørre områder. Av høystauder kan nevnes store bregner som skogburkne (*Athyrium filix-femina*) og sauetelg (*Dryopteris expansa*). Videre er hvitbladtistel (*Cirsium heterophyllum*), turt (*Cicerbita alpina*) og mjøduert (*Filipendula ulmaria*) vanlige. Småbregneskogen domineres som nesten alltid i Nord-Norge av hengeving (*Phegopteris connectilis*) og fugletelg (*Gymnocarpium dryopteris*). Skrubbær (*Chamaepericlymenum suecicum*) er også vanlig i småbregneskog, men er nesten like vanlig i blåbærskogen. Skogen har lite til moderate mengder av død ved. Høystaudeutformingene på Fløyas vestsida har stor utstrekning og er godt utviklede. Artsmangfoldet i hele skogslia sett under ett er relativt høyt og det samme er produksjonen. Lia vurderes derfor til å ha stor verdi mht. biologisk mangfold. Fløya har store forekomster av kalkspatmarmor, men det er lite kalkvirking i området under skoggrensen.

PLANTER

Over skoggrensa er det et stort område påvirket av kalkvirkingen som renner ut fra en vannkilde. Vannkilden har stor baserikdom og av den grunn er det svært basekrevende arter som vokser i dette området. Dette gjelder blant annet hestehov (*Tussilago farfara*), hårstarr (*Carex capillaris*), særhostarr (*Carex dioica*), store mengder gulsildre (*Saxifraga aizoides*) og ikke minst kildeskjør- buksurt (*Cochlearia officinalis* ssp. *integrifolia*). Sistnevnte er en karakterart for baserike kilder i Nord-Norge.

Vider oppover snaufjellet finner man urterik snøleievegetasjon; Lappøyentrøst (*Euphrasia*

salisburgensis), fjelltettegress (*Pinguicula alpina*) og polarvier (*Salix polaris*), hårstarr (*Carex capillaris*) og grønn- kurler (*Coeloglossum viride*). Der kalkvirkingen ikke er så tydelig finner man lyngdominert vegetasjon som krekling (*Empetrum nigrum*) og smyle (*Avenella flexuosa*). Andre planter som er registrert i området er reinrose (*Dryas octopetala*), berg- starr (*Carex rupestris*), rynkevier (*Salix reticulata*) og rødsildre (*Saxifraga oppositifolia*).

En rekke sjeldne fjellplanter er registrert på Fløya, blant annet fjellsolblomst (*Arnica angustifolia* ssp. *alpina*), jervrapp (*Poa arctica*) og hvitkurler (*Pseudorchis straminea*). Kalklok (*Cystopteris alpina*) har også to kjente lokaliteter, og denne er rødlistet i kategori "Nær truet" (NT). Dvergrubblomst (*Draba crassifolia*) er registrert fra snøleieområdene, og dessuten i flere andre snøleier oppover ryggen. Denne arten er rødlistet i kategori "Sterkt truet" (EN). Arten har hatt en større utbredelse på Fløya tidligere, men har gått sterkt tilbake på grunn av slitasje rundt fjellheisområdet. Arten er følsom overfor menneskelig ferdsel og trakk i vekstsesongen. Granssildre (*Saxifraga tenuis*), issoleie (*Beckwithia glacialis*), og snøsoleie (*Ranunculus nivalis*) finnes også alle på Fløya. Alle disse artene er rød- listet i kategori "Nær truet" (NT), men

trusselfaktoren er habitatdesimering på grunn av klimaendringer. Alle artene er vanlige i høyfjellet i Nord-Norge per i dag, men kan tenkes å gå sterkt tilbake på grunn av global oppvarming i løpet av en 60-årsperiode.

OPPSUMMERING

Oppsummert kan man si at området har et rikt planteliv med mange forskjellige fjellblomster, og noen er ganske sjeldne. Spørsmålet i forhold til prosjektet blir hvordan prosjektet og prosjekteringen forholder seg til arts mangfoldet her oppe, hvilke hensyn som må tas for å minimere den menneskelige påvirkningen. I dag er Fløya et svært populært sted som blir mye brukt både av lokalbefolkningen og turister både vinter og sommer. Den menneskelige aktiviteten på Fløya vil jeg si er veldig stor, og stiene er godt brukt. Området rundt fjellheisen og Storsteinen er så nedtråkket at mange blomsterarter som tidligere var vanlig her, ikke vokser lenger i dette området. Av den grunn vil det være en idé å legge prosjektet til allerede eksisterende stier for å unngå større påvirkning og nedtråkk enn nødvendig på naturen rundt.

KLIMA

SOLFØRHOLD TROMSØ

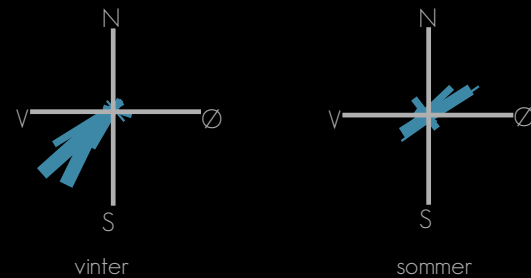
Mai, juni og juli er de mest solrike månedene med sol både natt og dag hvis været tillater det. Fra august blir dagene mørkere, og i desember er det lys midt på dagen, men allerede rundt 14-tiden begynner det å bli mørkt. Dette varer frem til januar. Slutten av januar, begynnelsen av februar vender sola tilbake.

Midnattsol: 20. mai til 22. juli

Mørketid: 25. november til 17. januar

VINDFORHOLD

Dominerende vindretning

Når det snør, blåser vinden fra sør-sørvest. Den dominerende vindretning om vinteren er sørvest. Om sommeren er vinden stort sett likt fordelt mellom nordøst og sørvest. Fløya er utsatt for sterk vind og

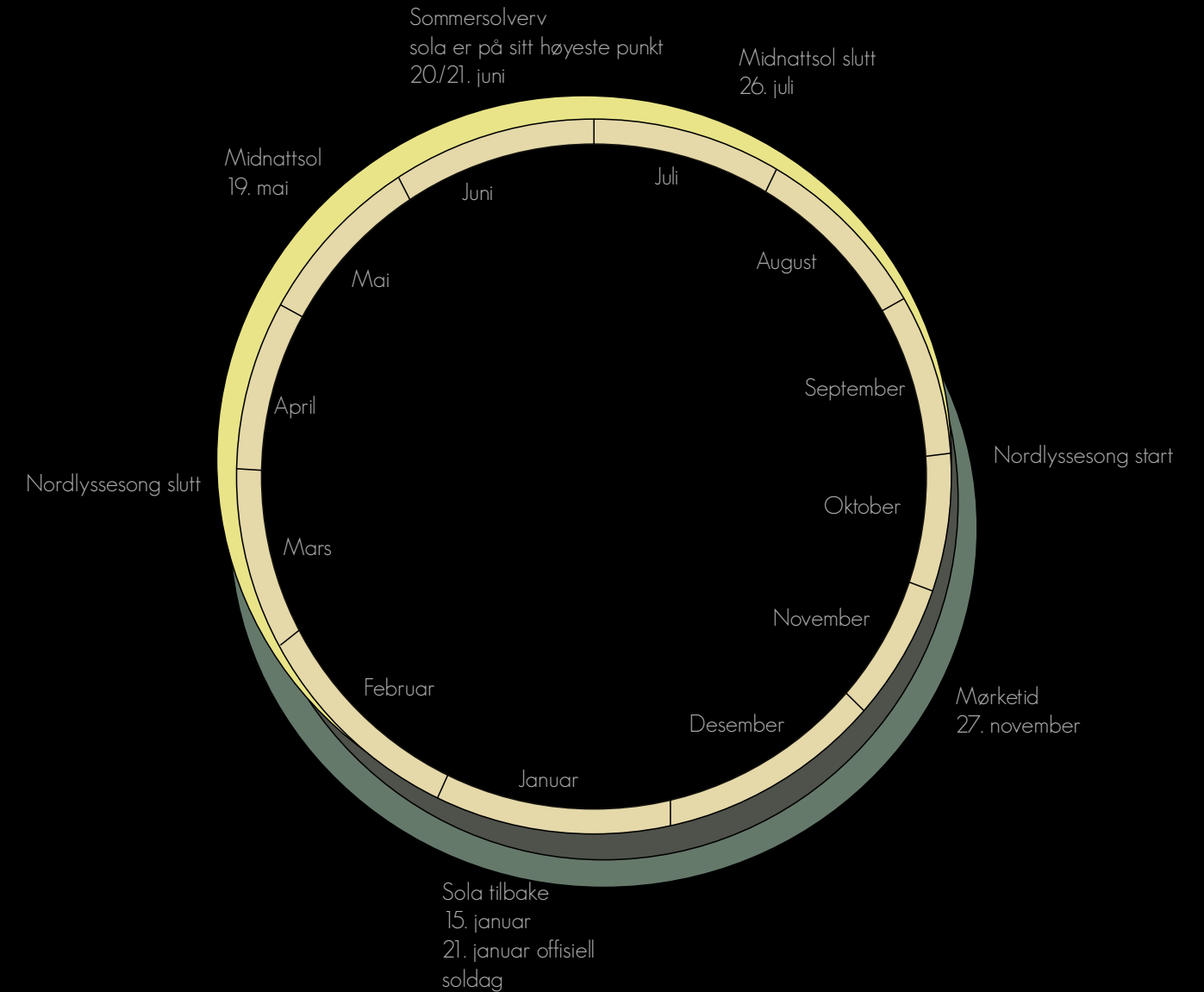
storm da det er åpent terreng sammenliknet med nede i byen som ligger lunt til med fjellene rundt som beskyttelse. Tromsø ligger i det subarktiske området og kalde vinder fra nordpolen er derfor et normalt fenomen i området året rundt.

TEMPERATUR

Temperaturene varierer fra varme somre til kalde vintre. De siste årene har somrene i Tromsø vært veldig fine med lange, varme sommerdager fra 20 grader og oppover. Den kaldeste perioden av året er vinterhalvåret, spesielt desember, januar og februar. De siste årene har det vært lite snø denne perioden, men svært kaldt med temperaturer ned mot -15 til -20 grader celsius. Vinteren i nord oppleves som lang da det sjelden er noen overgang fra vinter til vår, men plutselig er det sommer en gang ut i juni, nesten over natten. Det samme kan sies om høsten. Høsten kommer veldig fort, og i august måned tar det ikke lang tid før bladene på trærne er gule, og naturen gjør seg klar for vinteren.

NEDBØR

Nedbør varierer fra år til år, men gjennomsnittlig er månedene med mest nedbør fra midten av oktober til midten av november. Den tørreste perioden er

Illustrasjonen viser sommertid, mørketid og når nordlyset dominerer i Tromsø. Den gule fargen symboliserer den lyse årstiden. Den grønne, mørketiden og nordlys.

fra midten av mai til midten av juni. Dette i følge Tromsø kommunes hjemmesider.

Oppsummert kan man si at Tromsø har et værhardt klima som endrer seg fra dag til dag. Ikke minst er kontrastene mellom sommer og vinter store. Man kan både oppleve virkelig varme somre etterfulgt av en typisk subarktisk og kald vinter. Dette merkes spesielt i det arktiske lyset som endrer farger gjennom hele året, fra midnattsol om sommeren til mørketid med fargesprakende nordlys om vinteren.

SNØDYBDE

På Fløya og området rundt tomten ligger snødybden fra ca. 1-2 m. I mer utsatte områder for vind og vær er snødybden fra 0,5-2,5 m. Selve vannet der prosjektet er om vinteren dekt med 2 m snø.

MIDNATTSOL OG NORDLYS

Midnattsolen er et ganske ettertraktet fenomen, og det kommer mange turister hvert år for å oppleve solen om natten. Når solen snur og dagene blir mørkere, fra slutten av august, er mulighetene store for å oppleve et annet lys på himmelen; nordlyset. Kriterier for å se nordlyset er at det er klarvær, skyfri himmel, det må være mørkt nok og ganske

kaldt ute. Nordlyset forekommer hver gang det er sterke aktiviteter på solens overflate. Kort fortalt sendes solpartikler ned til jorden. Hvis de treffer jordens to magnetiske polområder (nordpolen og sydpolen), skjer det en reaksjon og resultatet av denne reaksjonen med jordens atmosfære er nordlyset. Dette er noe som forekommer hele året, men vi kan bare se effekten av fenomenet når det er mørkt nok.

Tromsø er en av de stedene i verden med den beste plasseringen for å oppleve nordlyset. Byen ligger midt i nordlysovalen. I tillegg er klimaet mildt og lokaliteten tilgjengelig. Stedene under nordlysovalen er de stedene i verden sannsynligheten er størst for å oppleve nordlys. Er aktivitetene på sola sterke nok, kan nordlyset oppleves lenger sør. Tromsø har spilt en sentral rolle på forskning av nordlyset opp gjennom tidene. Nordlysobservatoriet i Tromsø ble opprettet i 1928. Det ble slått sammen med universitetet i Tromsø i 1972. Observatoriet er i all hovedsak basert på forskning og vitenskap rundt fenomenet. Man kan også oppleve og lære om nordlyset på Planetariet på universitetet i Tromsø, men her opplever man nordlyset bare som en projisering av fenomenet og ikke på ekte. Etter min mening mangler byen et sted

Illustrasjonen viser nordlysovalen, og Tromsøs plassering innefor denne.

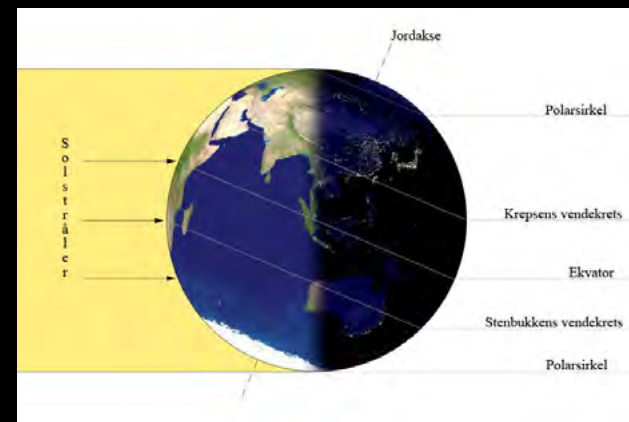
der mennesker kan oppleve fenomenet på et mer spirituelt, individuelt indre plan. Hvordan reagerer mennesker på fenomenet og hva gjør det med oss? Mange som opplever nordlyset for første gang forteller om en sterk og dypt rørende opplevelse i møte med fenomenet. Kanskje opplevelsen av sterke naturfenomener rører noe i dypet av oss selv som vi ikke er bevisst, men som ligger latent i oss fra den gang vi levde mer i ett med naturen? Det er dette jeg ønsker å undersøke i mitt prosjekt. Hvordan lage et observatorium der mennesket kan observere seg selv i møte med sterke naturfenomener? Hva er et slikt sted? Hvordan kan man som arkitekt tilnærme seg et slikt prosjekt? Hvor skal man lete for å finne det og hvordan skal man finne det?

Vårjevndøgn: 20. mars
Høstjevndøgn: 23. september

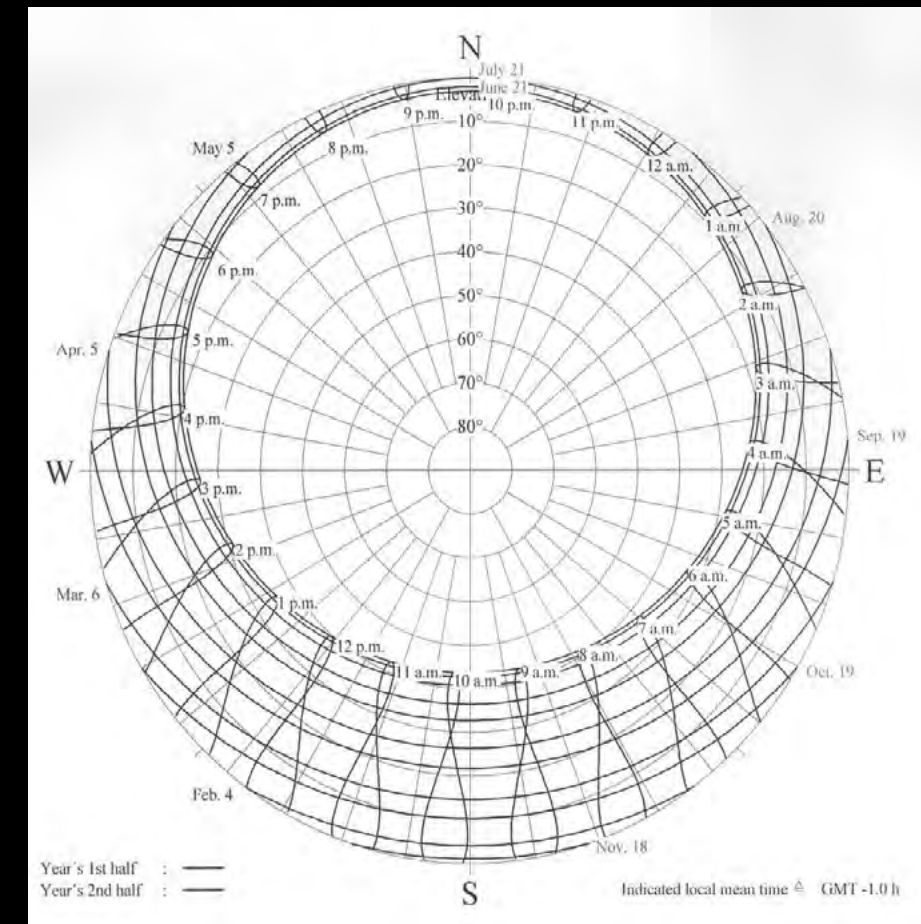
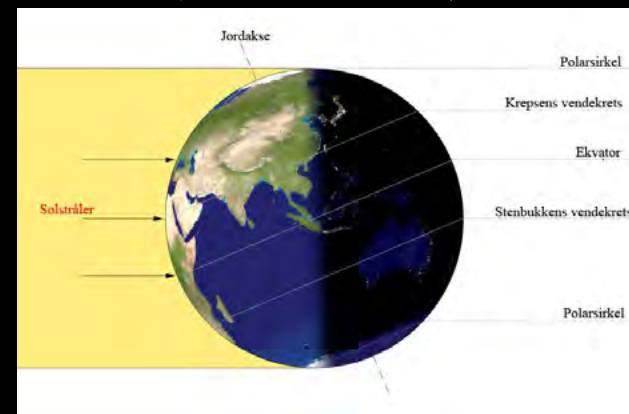
Når det er jevndøgn er natt og dag like lange dvs. 12 timer dag (sol) og 12 timer natt.

Sommersolhverv: 21. juni
Vintersolhverv: 21. desember Ved sommersolhverv er

sola på det høyeste punktet og her i nord er det midnattsol. Fra og med sommersolhverv snur sola og det går mot mørkere tider.

Illustrasjonene viser vintersolhverv (over) sommersolhverv (under). Illustrasjonene er hentet fra wikipedia.

Soldiagram for Tromsø

1. Fjellheisen Nedre stasjon

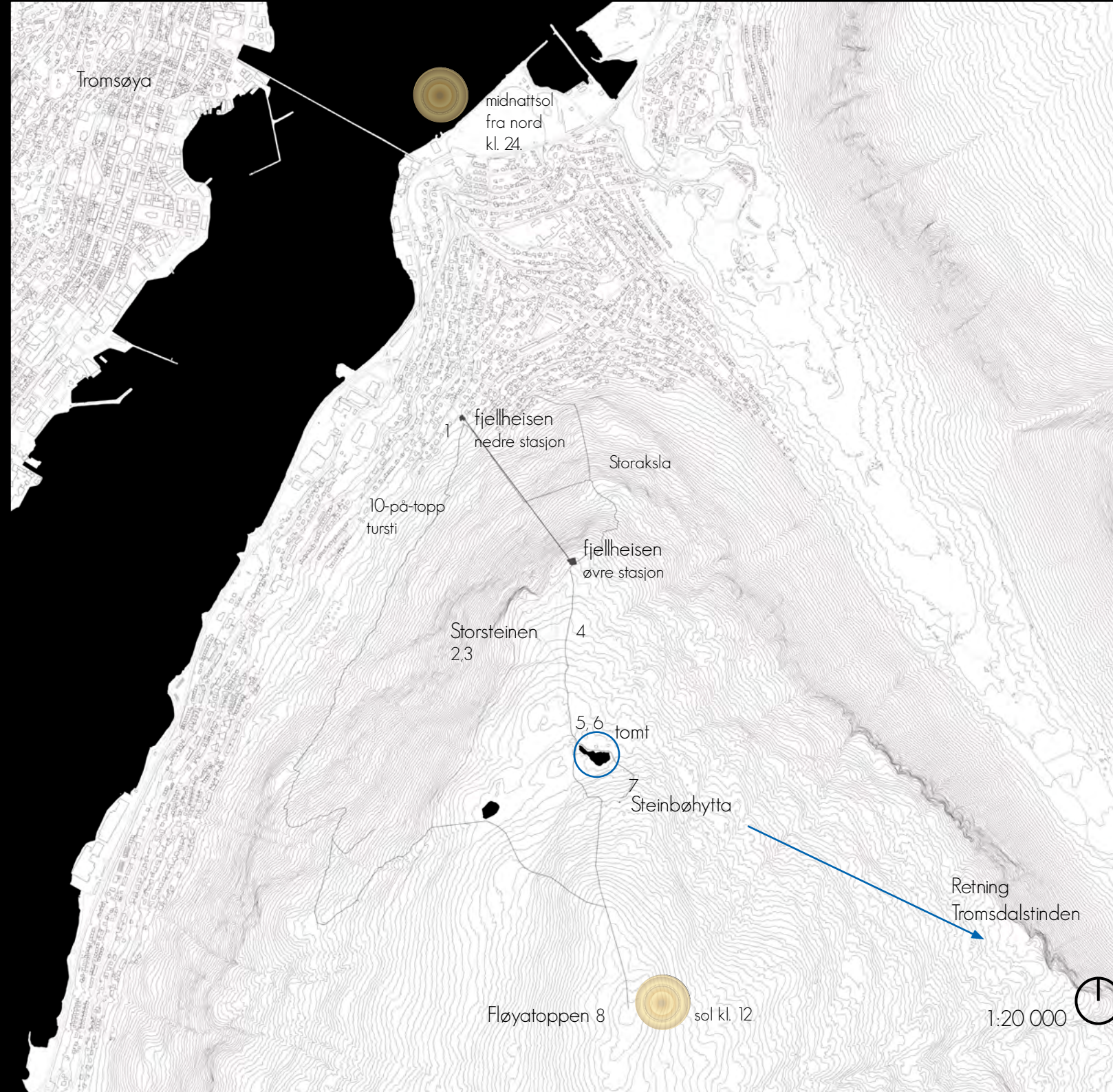
2. Storsteinen

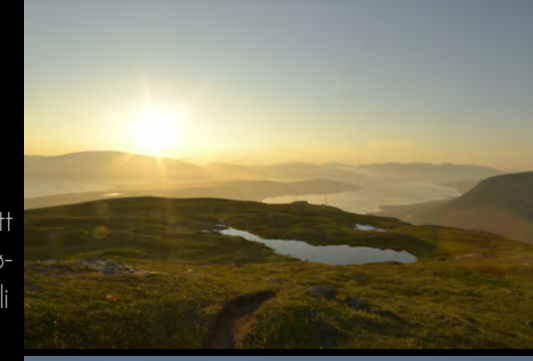
3. Storsteinen til venstre og øvre stasjon til høyre

4. mest brukte sti mot Fløya-toppen

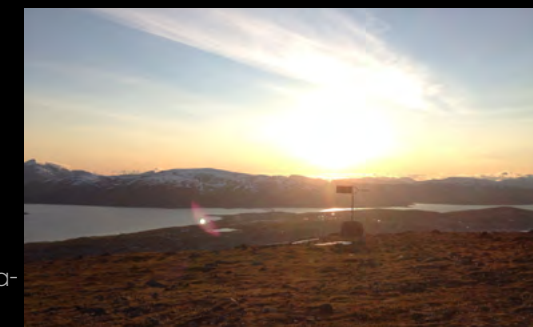
5. Tomta sett fra stien 19. september 2014

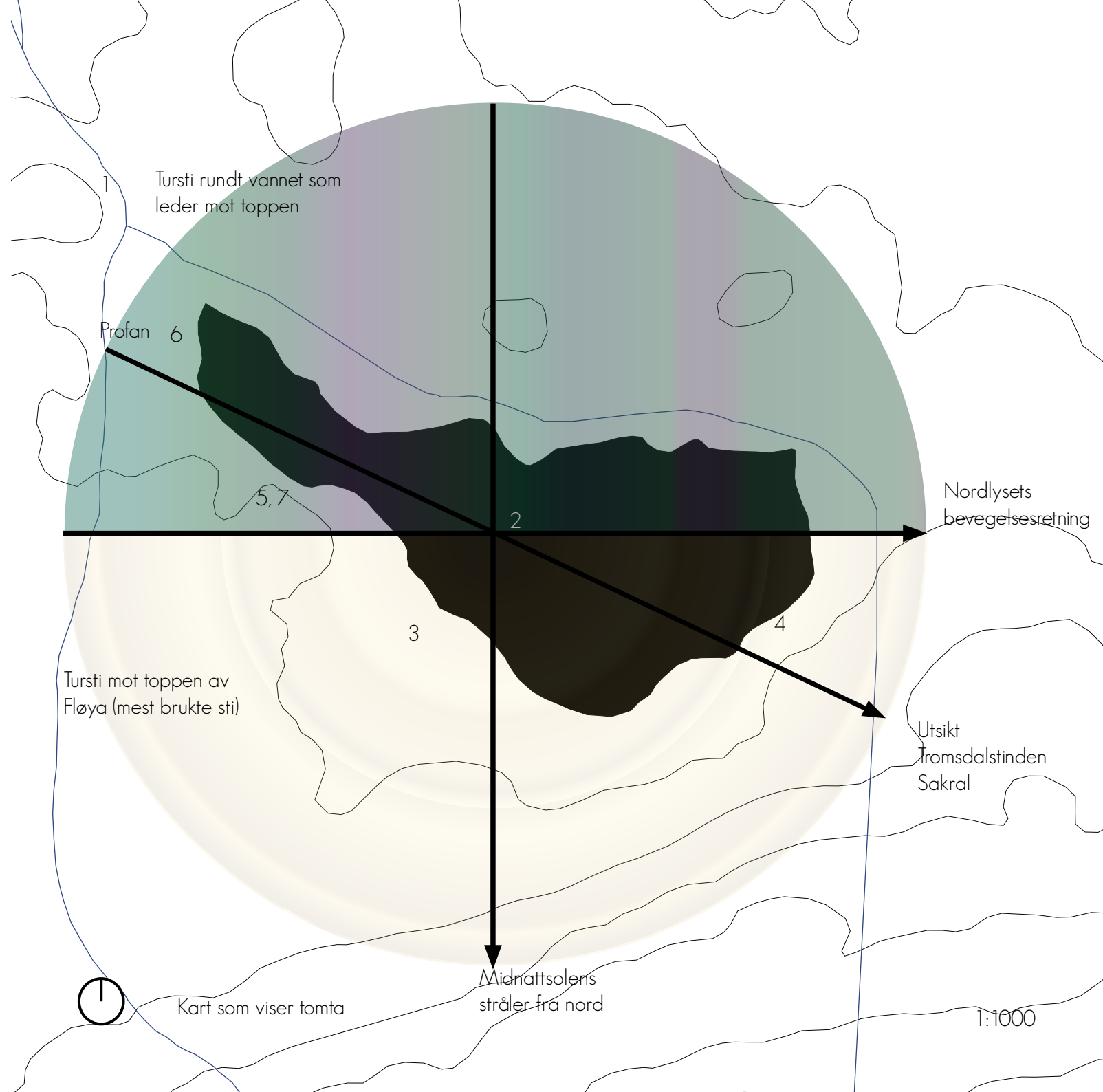
6. Tomta sett fra Steinbøhytta 14. juli 2014

7. Steinbøhytta

8. Fløya-toppen

1. Utsikt mot stien. 19.09.14

2. Bildet tatt på vannet mot Tromsdalstinden. 19.09.14

3. Bildet tatt fra østsiden av vannet mot høyde 19.09.14

4. Utsikt over hele vannet fra øst mot vest 19.09.14

5. Utsikt fra høydemot nordvest 14.07.14 kl. 22.03

6. Utsikt fra stien mot Tinden i øst 14.07.14 kl. 22.01

“Vannet er intet og alt. Det er opphav og mulighet. Det flyter inn og fyller.

Men speilbildet er ikke en avbildning. Her står tingene på hodet, og detaljene viskes ut. Slik avslører det stedets stemning. Vi selv stemmes, og kan falle til ro i opplevelsen av mening.

Chr. Norberg Schulz (Minnesjord, 1991)

TILNÆRMING TIL TOMT

7. Utsikt fra høyde mot vest-nord 19.09.14

Ved valg av tomt har jeg gått ut fra én ting: magefølelsen. Jeg fant stedet der prosjektet skulle være allerede første tomtebefaring, en natt med midnattsol i slutten av juni. Likevel, har det endelige valget måtte gå gjennom en prosess.

Hovedkriterier for valg av sted: Gode midnattsol- og nordlysforhold. Relativt lett tilgjengelig.

Det er ulike måter å komme seg opp på Fløya. Man kan gå fra fjellheisens nedre stasjon enten ved å følge stien under heisen, velge stien til venstre opp Storaksla eller ta den lengste ruta med minst stigning, 10-på-topp- stien som er merket hele veien (se oversiktskart s.). De fleste velger stien opp Storaksla eller fjellheisen som tar 4 min. Fra

fjelleheisens øvre stasjon og Storsteinen er det en fantastisk utsikt utover byen og Kvaløya. Her oppe ser du alt (og ingenting), og du hører tydelig suset fra byen. Fra fjellheisen går det et drøss med stier på kryss og tvers. Den mest opptråkkete stien går rett sørover til toppen av Fløyfjellet. Når du følger denne stien går du med ryggen til midnattsolen, og har en helt fantastisk 360 graders utsikt nesten hele veien. Landskapet opp mot toppen stiger slakt oppover. Ca. 800 meter fra øvre stasjon bak en liten åskam dukker vannet der den valgte tomten er (se kart). Man ser ikke stedet fra starten, men man oppdager det etterhvert som man følger stien. I dette området ser man ikke lenger all utsikten og man må opp på en høyde for å kunne se litt av nordspissen på Tromsøya. Ved vannet er det himmelen man ser. Mot sørøst vises den øverste

delen av Tromsdalstinden, og dette synet speiles også i vannet. Vannet er vest-østvendt, og det følger dermed nordlysets bevegelsesretning. Atmosfæren og landskapsrommets fokus oppover mot himmelen gjør stedet perfekt for dette prosjektet som har fokus oppover mot himmelen og innover på observatøren.

Det er to svært forskjellige opplevelser av tomten. Den ene er høydekurven man kan gå opp. Fra dette stedet får man en relativt god oversikt både over landskapsrommet på det valgte stedet, men også omgivelsene rundt. Til forskjell fra Storsteinen og fjellheisen har man ikke fullstendig oversikt over byen og Kvaløya, men man kan skimte noe av fjelltoppene på Kvaløysiden og nordspissen av øya. Ved vannet og nede på vannet er atmosfæren annerledes. Her er du midt i landskapsrommet, og skimter litt av Tromsdalstinden, men det du ser mest av er himmelen. Tomten har en helt annen lyd enn nede ved fjellheisen. Her hører man lyden av stillhet.

KILDER

TROMSDALSTINDEN

<http://www.arvidsveen.com/?Tinden:Tromsdalstinden%20S%20Ellasoavi>
<http://www.arvidsveen.com/?Tinden:Dehelligfjellet>

<http://www.unimus.no/foto/imageviewer.html/?id=12692539&type=small>

SAMENE OG NORDLYSET

<http://visitsapmi.no/no/karasjok/item/nordlys>
<http://nordnorsk.vitensenter.no/himmel/nordlys/mytologi.php>

SAMENE OG MIDNATTSOLEN

<http://religioner.no/ressurser/fagartikler/samisk-religion>
<http://snl.no/Beaivi>
http://snl.no/samisk_religion
<http://www.nordlys.no/debatt/kronikk/article4039019.ece>

BILDER

Stedshistorie

Fløya:

<http://www.fjellheisen.no/bilder/historiske-bilder/>

Samisk tilknytning

<http://www.unimus.no/foto/imageviewer.html/?id=1359338&type=small>

<http://www.unimus.no/foto/imageviewer.html/?id=12813486&type=small>

“Arkitekturen kan tilby noe helt spesifikt. Det har å gjøre med å finne et sted som er ordnet, som svarer oss, som gir oss rom til å drømme, som gir oss retning, som jeg ofte sier, en metafysikk som er materialisert og som gir beboere eller brukeren mulighet til å finne sin plass i verden i forhold til en institusjonell ramme, hvor vi nå enn er i tid og rom.

Alberto Pèrez Gomèz.

